

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 607 Η Αρετούσα τ' άκουγε τούτ' όλα, οπού μιλούσαν,
κι ωσά δεντρά εφυτεύγουντα' μες στην καρδιά κι ανθούσαν·
κ' επεριπλέκαν οι βλαστοί, τα σωθικά τση επιάναν,
610 κ' εις έργοια μεγαλύτερην και παίδαν την εβάναν,
να μάθει τον τραγουδιστή, ποιός είναι να κατέχει,
οπ' έτοιες χάρες κι αρετές, κ' έτοια γλυκότην έχει.
Επλήθυνεν η παίδα τση κ' η πείραξις η τόση,
κ' ήπασκεν όσο το μπορεί την παίδα ν' αλαφρώσει·
615 να συνηφέρει ο λογισμός οπού την-ε πειράζει,
να δροσερέψει την καρδιάν που σαν καμίνι βράζει.
Κι ώρες ψιλότητες ξομπλιών εγάζωνεν η Κόρη,
κι ώρες βιβλία τω' φρόνιμων εδιάβαζε κ' εθώρει.
Κ' ήπασκεν όσο το μπορεί, να τση βουηθήσει η γνώση,
620 να πάψει ο πόνος τση καρδιάς, κι ο νους τση να μερώσει.
Μα ουδέ τα ξόμπλια τ' ακριβά, μηδέ ψιλότης γράμμα,
αλάφρωσιν εις το κακόν οπού'χε δεν τσ' εκάμα'·
Το διάβασμα-ν εσκόλασε, το ξόμπλι δεν τσ' αρέσει,
στην παίδα τση δεν ήρυσκε πράμα να τση φελέσει.
625 Πάντά'ν' ο νους τση στα βαθιά, πάντα στα μπερδεμένα,
και πάντα στα θολά νερά και στ' ανεκατωμένα.
Το λαγουτάρη ανεζητά, του τραγουδιού θυμάται,
και το βιβλίον εσφάλισε, το ξόμπλι τση απαρνάται.
Κράζει τη Νένα τση χωστά μέσα στην κάμερά τση,
630 με σιγανάδα και ντροπή τση λέγει τα κρουφά τση.

ΑΡΕΤΟΥΣΑ

«Νένα, μεγάλη πείραξιν έχω στο νου μου μέσα,
και τα τραγούδια κ' οι σκοποί αξάφνου μ' επλανέσα'·

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- και πεθυμώ και ραθυμώ να μάθω, να κατέχω,
ποιός είναι αυτός που τραγουδεί, κ' έγνοια μεγάλην έχω·
- 635 και τούτη η τόση Πεθυμιά μου φέρνει σα λαχτάρα,
κι ως θυμηθώ πώς τραγουδεί, μου ρχεται λιγωμάρα.
Μηδέ θαρρείς σ' πράμ' άπρεπον η Πεθυμιά κινά με,
και κάλλιο να'πεσα νεκρή τούτην την ώρα χάμαι.
Μα ως ρέγουμου' να του γρικό, ήθελα να το μπόρου',
- 640 ποιός είναι να το εκάτεχα, να τον-ε συχοθώρου'.
Γιατί, από τα τραγούδια του κι απ' της αντρείας τη χάρη,
αυτός θέ' να'ναι απαρθινά ψηλού δεντρού κλωνάρι·
γιατί σ' ανθρώπους χαμηλούς χάρες δεν κατοικούσι,
πάντα στους μεγαλύτερους γυρεύγουσι να μπούσι.
- 645 Μέσα μου λέγει ο λογισμός, πως τούτος ο αντρειωμένος
εις-ε φωλιάν αρχοντική θέ' να'ναι αναθρεμμένος·
και το δεντρόν οπού'καμεν ανθό έτσι μυρισμένο,
σε τόπον άξο κι όμορφο το'χουσι φυτεμένο».

ΠΟΙΗΤΗΣ

- 'Τό να γρικήσει η Νένα τση τά'λεγε η Αρετούσα,
650 φαρμακεμένες σαϊτιές στο στήθος τση εκτυπούσα'.
Κ' εθώρειε μιά κακίην αρχή που'χει να φέρει πόνους,
που'χει να δώσει βάσανα με μήνες και με χρόνους.
Κ' ήπασκεν όσο το μπορεί να την-ε δυσκολέψει,
να τση ξεράνει το δεντρό, πρι' παρά να φυτέψει.

NENA

- 655 Και λέγει τση: «Παιδάκι μου, ίντά'ναι τά δηγάσαι;
Δεν είσαι η Αρετούσα πλιό, άλλη λογιάζω να'σαι!
Και πού'ναι η φρονιμάδα σου, που σε θαυμάζαν όλοι,

- κ' ήσουνε βρύση τσ' ευγενειάς και τση τιμής περβόλι;
Και πώς τα λέγεις τ' άμοιαστα, στο νου σου πώς τα βάνεις;
- 660 Πού τα'βρες τούτα τ' άνοστα οπού μ' αναθιβάνεις;
Ένας γιατί εξεσπάθωσεν κ' ελάβωσεν τον άλλο,
και τραγουδεί και νόστιμα, τον-ε κρατείς μεγάλο;
Ποιός είναι σαν τον Κύρη σου, και σαν εσέ, Αρετούσα;
και ποιά Παλάτια βρίσκονται σαν τα δικά σας πλούσα;
- 665 Επά δεν είν' Ρηγόπουλοι, ουδ' Αφεντόπουλοι άλλοι
Κερά μου, επά δε βρίσκονται ωσάν εσάς μεγάλοι.
Επά όσοι κατοικούσιν-ε εις τα περίγυρα, ούλοι,
σκλάβοι είναι του Αφεντάκη σου, κ' εσέ, Κερά μου, δούλοι.
Και τούτοι οπού γυρίζουσι και νυκτοπαρωρούσι,
670 και στέκουν εις τσι γειτονιές και παρατραγουδούσι,
αμέριμνοι κι ανέγνοιαστοι είν' τούτοι, Θυγατέρα,
γιαύτος δεν έχου' ανάπαψη ουδέ νύκτα, μηδέ μέρα.
Κι άλλος κιανείς δεν τους ψηφά, και του κακού λογούνται,
και πελελέξ τσι κράζουσιν όσες τως αφουκρούνται.
- 675 Και μη λογιάσεις και κιανείς, οπού'χει ανθρώπου χρήση,
εβγαίνει από το σπίτι του να νυκτοπαρωρήσει.
Μα κείνοι που δεν έχουνε πράματα μηδέ γνώση,
γυρίζου', να βρεθεί κιανείς να τσι κακαποδώσει».

Γ. Π. Σαββίδης επιμ., *Ποίημα ερωτικόν λεγόμενον Ερωτόκριτος*, Ερμής, Αθήνα 1998.